

Posudek oponenta bakalářské práce

Autorka: Patricie Pivodová

Název: Reklama firmy Baťa v porovnání s reklamou gottwaldovského Svitu

Autorka předkládá k obhajobě bakalářskou práci z oboru hospodářských dějin zaměřenou na problematiku reklamy zlínských obuvnických podniků v průběhu doby, kdy se jednalo o firmu Baťa a Svit. Práce je pojata tak, že na pozadí autorčina vyprávění o reklamě jsou současně odvyprávěny dějiny tohoto průmyslového podniku. To je sympatické. Práce je členěna do 16 kapitol, kdy prvních osm uvozuje téma práce a zbývajících osm pak tvoří podstatu práce. Autorka v druhé části postupuje chronologicky. Po 90 stranách textu následují obrazové přílohy.

Nehodlám se v posudku zabývat jednotlivými detaily práce, protože to v tomto případě postrádá smysl. Mám-li totiž k práci přistoupit kriticky, pak musím použít notoricky známé pravidlo: méně je více. Pro tuto práci totiž sedí ve všech směrech. Práce je na poměry a potřeby bakalářské práce absurdně naddimenzovaná. Nerozumím tomu, proč autorka zachází do takových detailů. Nerozumím tomu, proč je práce členěna do absurdních 16 kapitol, z nichž některé mají ještě podkapitoly a ty pak zase další podkapitoly! Práce je tak zasycena textem, jenž má čtenáře uvést do kontextu, že se de facto nedá jako celek strávit. Sám jsem musel tuto bakalářskou práci číst na etapy a doslova se sebezapřením. Přitom nemohu říci, že by šlo o práci špatnou, naopak. Autorka adekvátně pracuje literaturou i archivními a dalšími prameny. Je schopna jistého nadhledu odpovídajícímu stupni jejího studia a je schopna sestavit práci v jejích formálních celcích. Jenže ve své úporné snaze popsat úplně vše nakonec své práci ubližuje.

Z hlediska konstrukce vědeckého aparátu si dovoluji upozornit na tyto nedostatky: Svět v obrazech z r. 1947 bych radil mezi tištěné prameny. Mám problém s tím, že autorka nečlení prameny podle diplomatických pravidel. Nerozumím odkazům: Baťa, a. s., Zlín. a JAS, n. p., Gottwaldov, které v soupisu pramenů nic neříkají. Naopak archivní prameny autorka v seznamu pramenů otrocky odkazuje zvlášť každé inventární číslo na samostatném řádku. Takto se to přece nepoužívá! V seznamu pramenů se používají souborné odkazy na jednotlivé sekvence, zpravidla ukládacích jednotek, tzn: Moravský zemský archiv v Brně, Státní okresní archiv Zlín, fond Baťa, a. s., Zlín, sign. II/6, kart. 1282–1285. V této souvislosti podotýkám, že seznam pramenů a literatury není soupiskou citací a odkazů pod čarou, ale přehledem veškeré literatury a pramenů, se kterou autorka pracovala, ať již je do práce použila, pod čarou citovala, či nikoliv. Jde o přehled historické heuristiky jako celku. Seznam vyobrazení a Seznam obrazových příloh by měly být samostatnými celky obsaženými v obsahu.

Celkově tedy práci hodnotím rozporuplně. Vážím si obrovského úsilí, které autorka práci věnovala. Vážím si obsahu její práce jako impozantního celku. Na druhé straně si nemohu pomoci, ale autorka nezvládla svou úlohu vysvětlit své téma srozumitelně v přiměřeném rozsahu. Pochybnosti mám také o autorčině schopnosti se dokonale vypořádat s konstrukcí vědeckého aparátu práce.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 27. května 2025

doc. Mgr. Petr Grulich, Ph.D.